

ÁO ĐỎ - MẶT TRỜI GHEN

Những tưởng giờ trưa em đã ngủ

Trả đất này Anh qua lại làm thơ

Nhưng Em đó như mây hồng bay lạc

Giết thênh thang xa khuất cuối hồn Anh

Một mặt trời mà thế gian còn không kham nổi

Sao môi Em hồng áo đỏ khổ người thêm

Chân luống cuồng như say làm sao Anh đi

nổi Mất mặt trời áo đỏ mặt trời

ghen Nay

Em ơi Anh chia không gian dễ nhớ Chia thời
gian mong tránh mối tình đau Nhưng Anh
quên sắp xếp tháng ngày dài Nên chốn
này gấp gõ giữa ban trưa Ngẩng mặt
lên Anh xin một vầng mây tới Anh xin
mây vây kín mặt trời kia Cho Em
tôi tan loãng như mây trời Làm tình
tú không làm người áo đỏ Cho vũ
trụ một mặt trời mà thôi